Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
Osijek

Poslovni broj: Pr-1642/2020-63

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku po sutkinji Ljiljani Jakša, u pravnoj stvari tužitelja Aleksandra Crnogorca, OIB: 31786236949, iz Borova, Školska 27, zastupanog po punomoćnici Hani Lukić Hob, odvjetnici u Vinkovcima, protiv tuženika Energos d.o.o., OIB: 85653376559, Osijek, Ulica jablanova 12, zastupanog po punomoćniku Domagoju Pejiću, odvjetniku u Osijeku, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave zaključene 23. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, po objavi 30. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Energos d.o.o., OIB: 85653376559, Osijek, Ulica jablanova 12, isplatiti tužitelju Aleksandru Crnogorcu, OIB: 31786236949, iz Borova, Školska 27:

- na ime naknade neimovinske štete iznos od 4.884,20 eura (slovima: četiri tisuće osamsto osamdeset četiri eura dvadeset centi) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 29. srpnja 2020. pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi zatezne kamate koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena,

- na ime naknade neimovinske štete iznos od 3.015,80 eura (slovima: tri tisuće petnaest eura osamdeset centi) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 8. svibnja 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje

posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena,

- na ime naknade imovinske štete u vidu tuđe pomoći i njege iznos od 240,00 eura (slovima: dvjesto četrdeset eura) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 30. listopada 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena,

sve u roku 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Energos d.o.o., OIB: 85653376559, Osijek, Ulica jablanova 12, naknadit tužitelju Aleksandru Crnogorcu, OIB: 31786236949, iz Borova, Školska 27, prouzročeni parnični trošak u iznosu 2.660,90 euro zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 30. listopada 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, u roku 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tužitelja:

- za iznos od 950,00 eura na ime neimovinske štete zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 29. srpnja 2020. pa do isplate,
- za zakonsku zateznu kamatu na iznos 3.015,80 eura na ime neimovinske štete od 29. srpnja 2020. do 7. svibnja 2026.,
- za iznos od 310,00 eura na ime imovinske štete (tuđa pomoć i njega) zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 29. srpnja 2020. pa do isplate,
- za zakonsku zateznu kamatu na iznos 240,00 eura na ime imovinske štete od 29. srpnja 2020. pa do 29. listopada 2026.,
- za naknadu troška parničnog postupka iznad dosuđenog u točki II. izreke.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 29. srpnja 2020. navodi da je bio u radnom odnosu kod tuženika u periodu od 11. prosinca 2018. – 30. rujna 2019., a temeljem Ugovora o radu na određeno vrijeme od 10. prosinca 2018., da je tužitelj nastradao na radu 12. ožujka 2019. oko 08,00 sati prilikom obavljanja elektroinstalaterskih radova na lokaciji – otvorena površina u kampu Kažela, Kapovica 350, Medulin. Do ozljede je došlo tijekom radnog vremena prilikom pada u kanal dubine 1 m te je rješenjem Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje ista priznata ozljedom na radu. Kod tužitelja je došlo do teške tjelesne ozljede te mu je odmah pružena hitna pomoć, nakon čega je uslijedilo dugotrajno liječenje, operacija i fizikalne terapije, budući mu je konstatiran prijelom donjeg dijela lakatne kosti i prijelom palčane kosti s pomakom. Zbog težine ozljede je indicirano operativno liječenje te je 21. ožujka 2019. ugrađen osteosintetski materijal. Uslijedilo je dugotrajno liječenje i fizikalne terapije. Posljedica ozljeđivanja je smanjena funkcija lijeve ruke, naruženost – ožiljak na ruci te trajne promjene

zgloba. Zbog samog događaja te posljedično dugotrajnog liječenja, tužitelj trpi tegobe psihičke prirode i veliki strah; isti je depresivan, u strahu hoće li ikada naći posao i hoće li moći skrbiti za obitelj (otac je dvoje malodobne djece koja se još uvijek redovno školuju i više ne može obavljati poslove na kojima se ozlijedio). Tijekom liječenja, tužitelj nije mogao samostalno obavljati niti osnovne higijenske i fiziološke potrebe te mu je bila neophodna pomoć i njega druge osobe. Do stradavanja 12. ožujka 2019., nikada nije imao problema sa rukom te je bio potpuno zdrav. Trajno trpi bolove, kretnje šake su mu limitirane i oslabljene te više nije u mogućnosti obavljati elektroinstalaterske poslove. Zbog pretrpljenih ozljeda, straha te nastanka trajnog invaliditeta i naruženosti, tužitelj se obratio tuženiku kao poslodavcu radi naknade štete. Međutim, tuženik je odbio dobrovoljno ispuniti svoju zakonsku obvezu. Uvažavajući navedeno, a posebno stupanj invalidnosti, naruženost, pretrpljeni strah te pretrpljenu bol, tužitelj potražuje iznos od ukupno 44.000,00 kn / 5.839,80 eura (na ime fizičkih boli iznos od 8.800,00 kn, na ime straha 7.250,00 kn, za pojačane napore iznos od 17.000,00 kn, tuđu pomoć i njegu iznos od 7.200,00 kn te na ime naruženosti iznos od 3.750,00 kn), time da pridržava pravo usklađenja tužbenog zahtjeva po provođenju vještačenja. Stoga predlaže da kao stvarno i mjesno nadležan sud, po provedenom postupku donese presudu:

"Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od ukupno 44.000,00 kn / 5.839,80 eura, zajedno sa pripadajućom zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja tužbe do isplate, kao i da mu naknadi parnični trošak na koji teče z. z. kamata od presuđenja do isplate, sve u roku 15 dana."

1.1. Nakon provedenog medicinskog vještačenja, tužitelj je u podnesku od 8. svibnja 2026. konačno uredio tužbeni zahtjev na način da je predložio donošenje presude:

"Nalaže se tuženiku da tužitelju, isplati iznos od ukupno 9.347,08 €, zajedno sa pripadajućom zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja tužbe do isplate, kao i da mu naknadi parnični trošak zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja pa do isplate, sve u roku 15 dana.“

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, i u osnovu i u visini, iz razloga što ne postoji ni djelomična odgovornost tuženika za štetu nastalu predmetnim događajem. Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja uz platež troškova postupka.

2.1. Na ročištu 3. veljače 2022. tuženik navodi da je tužitelj sam kriv za nastali štetni događaj jer da nije koristio ljestve za silaženje u kanal iako su bile tamo i da radna oprema u radu nije korištena.

3. Tužitelj je nakon provedenog medicinskog vještačenja po osnovi naknade neimovinske i imovinske štete, konačno (u podnesku od 8. svibnja 2026.) potraživao isplatu iznosa od ukupno 9.400,00 eura, time da je po toj osnovi u tužbi utužio ukupan iznos od 5.839,80 eura. Stoga u situaciji kada je tužitelj već u tužbi utužio neimovinsku i imovinsku štetu, dakle i taj iznos koji je konačnim zahtjevom veći od onoga u tužbi, imajući u vidu da se tako preinačeni tužbeni zahtjev zasniva na istom činjeničnom stanju, time nije došlo do promjene činjeničnih navoda u tužbi, već je tužbeni zahtjev preinačen nakon vještačenja provedenog u ovoj pravnoj stvari, to se tuženik takvoj preinaci (neprava preinaka) u smislu odredbe članka 191. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01.,

117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. – pročišćeni tekst, 25/13., 89/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25. – dalje u tekstu: ZPP), ne može niti protiviti. Uostalom sud je na raspravnom zapisniku 23. rujna 2026., a u skladu sa odredbom članka 190. stavka 3. ZPP, dopustio preinaku tužbe iz podneska od 8. svibnja 2026. smatrajući je svrsishodnom za konačno rješenje odnosa između stranaka.

4. U dokaznom postupku, a radi utvrđenja činjeničnog stanja, ovaj sud je pročitao prijavu o ozljedi na radu (stranica 5-8 spisa), Ugovor o radu na određeno vrijeme od 30. kolovoza 2019. (stranica 9-11 spisa), potvrdu (stranica 12 spisa), obavijest (stranica 13 spisa), medicinsku dokumentaciju (stranica 14-43, 182-183 spisa), Zapisnik Inspektorata rada, Ispostava Pula, Klasa: 116-02/19-46/1, Urbroj: 524-10-03-03/4-19-3 od 14. ožujka 2019. (stranica 71-72, 74 spisa), upisnik zaduženja osobnim zaštitnim sredstvima (stranica 73 spisa), uvjerenje o osposobljenosti (stranica 82 spisa), evidencijski karton o osposobljenosti radnika za rad na siguran način (stranica 83 spisa), zapisnik o ocjeni osposobljenosti radnika za rad na siguran način (stranica 84-85 spisa), uvjerenje o osposobljenosti (stranica 86 spisa), rješenje (stranica 87 spisa), presliku radne knjižice (stranica 88 spisa), karton pacijenta (stranica 97-162 spisa), iskaz svjedoka Krešimira Vidakovića (stranica 167-168 spisa), iskaz tužitelja (stranica 168-170 spisa), presliku spisa Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje (stranica 174-183 spisa), iskaz svjedoka Nikole Žugeca (stranica 193-194 spisa), nalaz i mišljenje sudskog vještaka Mladena Ugljarevića od 28. veljače 2025. (stranica 205-207 spisa), iskaz sudskog vještaka Mladena Ugljarevića (stranica 232-233 spisa), nalaz i mišljenje sudskog vještaka Vjekoslava Wertheimera od 8. travnja 2026. (stranica 253-255 spisa), iskaz sudskog vještaka Vjekoslava Wertheimera (stranica 273 spisa), kao i drugu spisu priležeću dokumentaciju.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu neimovinske štete (bolovi, strah, smanjenje životne aktivnosti, naruženost) i imovinske štete (tuđa pomoć i njega) nastale uslijed pretrpljene ozljede na radu od 12. ožujka 2019., kojom prilikom je tužitelj teško tjelesno ozlijeđen.

6. Među strankama nije sporno da je tužitelj u vrijeme štetnog događaja bio zaposlen kod tuženika na radnom mjestu elektroinstalatera.

7. Sporan je nastanak štetnog događaja, odnosno nastanak štetne radnje, kao i odgovornost tuženika s obzirom na prigovor tuženika da je eventualnu štetu prouzročio sam tužitelj, a u tom smislu je sporno je li tuženik kao poslodavac tužitelja odgovoran za naknadu štete tužitelju. Sporno je i da li je zbog štetnog događaja tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje te u kojem opsegu. Sporna je dakle odgovornost, osnov i visina tužbenog zahtjeva.

8. U odnosu na dinamiku nastanka štetnog događaja sud je saslušao tužitelja, svjedoke Krešimira Vidakovića i Nikolu Žugeca, te pročitao spisu priležeću dokumentaciju.

8.1. Iz iskaza Krešimira Vidakovića, proizlazi da je od 2009. do 2021. radio kod tuženika, najprije na radnom mjestu električara, a potom na radnom mjestu poslovođe, kao i da je bio poslovođa na gradilištu u Medulinu u trenutku ozljeđivanja

tužitelja. Zna da je zadao poslove tužitelju i Žugecu, da su oni trebali u iskopani rov staviti cijevi i traku za uzemljenje. To su trebali učiniti na način da su izvan rova trebali odmjeriti cijevi i traku i baciti ih u rov. Oni su cijevi i traku trebali izvana ubaciti u rov, dakle nije bilo potrebe spuštanja u rov. Rov je prekopan duž ceste dužine 8 do 10 metara, dubine 90 do 100 cm. Sam trenutak ozljeđivanja tužitelja nije vidio jer je bio smješten u kontejneru udaljenom 15-ak metara od samog mjesta gdje je došlo do ozljeđivanja tužitelja. Tužitelj i Žugec su došli do njega i rekli mu da je tužitelj ozlijeđen, da ga boli šaka, ruka. Ispričali su mu da se tužitelj potepo (spotaknuo) time da nisu znali reći da li o kamen ili korijenje drveća koje je bilo na tom terenu. Nisu mu znali reći da li je do toga došlo prilikom odmotavanja cijevi i trake ili prilikom bacanja istih u kanal. Rekli su mu da je pao naglavačke u kanal i dočekao se na ruku. Na gradilištu su bile ljestve, međutim iste je tužitelj bio dužan koristiti jedino u slučaju ulaska u kanal, a to u situaciji ukoliko prilikom bacanja cijevi i trake u rov iste ne bi bile dobro ubačene pa bi ih trebalo popraviti. Međutim, prema iskazu tužitelja i Žugeca, tužitelj se nije spuštao u rov, već je bio van rova, obavljao radnje odmotavanja cijevi i trake kojom prilikom se spotaknuo i pao u rov._Tužitelj je bio osposobljen za siguran rad i imao je svu potrebnu opremu. Tužitelj je imao svu zaštitnu opremu na sebi, naime tvrtka Energos je na tom gradilištu bila podizvođač tvrtke Kamgrad, koja je zahtijevala da svi djelatnici gradilišta moraju imati zaštitnu opremu na gradilištu na sebi prilikom izvođenja radova. On kao poslovođa bio je dužan upozoriti radnike ukoliko isti ne bi imali svu zaštitnu opremu. Tog dana kada je radnicima podijelio njihove radne zadatke, a bilo je 25 njihovih radnika uključivši i tužitelja, svi su imali odgovarajuću zaštitnu opremu. Siguran način na koji su tužitelj i Žugec trebali obaviti povjereni im posao, bio je da na udaljenosti od metar do dva od rova razmotaju trake i cijevi, i izrežu ih na odgovarajuću dužinu, da se po tom približe rovu i ubace trake i cijevi u rov, bez spuštanja u rov. Misli da su tužitelj i Žugec postupali na opisani način, time da ne zna da li je do pada tužitelja došlo prilikom samog odmotavanja trake i cijevi ili prilikom približavanja rovu i ubacivanja traka i cijevi u isti. Smatra da je pad tužitelja nesretna okolnost, mogao je izbjeći pad da je vidio taj kamen ali sam teren je bio pun kamenja, time da je tužitelj par dana prije ozljeđivanja radio na tom terenu.

Na upit punomoćnice tužitelja odgovorio je da su ljestve bile na gradilištu i to kod njegovog uredskog kontejnera koji je bio udaljen 15 metara od rova. Da su radnicima ljestve trebale oni bi ih sami odnijeli, jer nije bio njegov posao da alat za obavljanje poslova nosi radnicima. Tužitelj je, prije dana kada je ozlijeđen, radio na gradilištu i to po potrebi, na recepciji i druge poslove vezane uz gradilište. Predmetni rov iskopan je to jutro i tužitelj i Žugec su dobili zadatak da u taj rov ubace cijevi i trake kako bi se rov koji je predstavljao prekopanu cestu mogao ponovno zatrpati. Prije samog dana kada je ozlijeđen tužitelj nije radio na tom rovu. Cijevi koje je tužitelj odmatao bile su promjera 110, bunt je bio dužine 50 metara, time da je težina bunta iznosila oko 25 kg.

Na upit suda odgovorio je da je tužitelj radio kod tuženika na radnom mjestu elektroinstalatera te da polaganje cijevi i traka u rov obuhvaća poslove koji ulaze u opis poslova elektroinstalatera. Po njemu je tužitelj postupao sukladno pravilima struke i pravilima na radu te da se štetna radnja ne može pripisati krivnju tužitelja već da se isključivo radi o nesretnom slučaju. U tom trenutku, s obzirom na broj ljudi na gradilištu, istima je bilo na raspolaganju najmanje 10 ljestava koje su mogli koristiti u slučaju potrebe. U slučaju da se pojavila potreba za ulazak u rov, dubine do 1 metar, širine 40-50 cm, to se moglo izvršiti bilo da se uskoči u rov ili da se koriste ljestve. Siguran način za ulazak u rov bilo bi uz korištenje ljestava.

8.2. Iz iskaza svjedoka Nikole Žugeca, bivšeg djelatnika tuženika, proizlazi da su 2018. godine ili 2019. godine, ne sjeća se točno, tužitelj i on radili na gradilištu u Medulinu, da su razvlačili velike crvene cijevi u koje idu kablovi, te cijevi su polagali u kanal nakon čega ih je bager zatrpao a potom su kroz cijevi provlačeni crni kablovi. Kanali su bili dubine, po njegovoj procijeni, oko 2 metra, a širine oko 1 metar, iskopani su bagerom. Kanali su iskopani na zemljanom tlu u kojima je bilo kamena većih i manjih dimenzija. Da bi cijevi postavili u kanal morali su ulaziti u kanal, u kanal su se spuštali ljestvama. U kanalu su bile postavljene ljestve i on se prilikom ulaska u kanal koristio ljestvama. Nije vidio trenutak ozljeđivanja tužitelja, samo je čuo kako je jauknuo. U trenutku ozljeđivanja tužitelja bio je van kanala. Tužitelj mu je rekao da je skočio u kanal i da nije koristio ljestve.

Na upit punom. tužitelja odgovorio je da cijevi koje su polagali u kanal nisu bile istih dimenzija, bilo je većih i manjih, bilo je cijevi širine koje odgovaraju širini cijevi za vodu, kao i dimenzija zmije anakonde. Nisu polagali nosače u kanale, već su cijevi polagali direktno na zemlju. S njim i tužiteljem na polaganju cijevi se radila još 3-4 radnika ali se ne sjeća tko su oni bili. Ni ostali radnici koje je spomenuo nisu vidjeli način na koji je tužitelj povrijeđen, a to zna jer su nakon događaja to međusobno komentirali i oni su tada rekli da nisu vidjeli što se tada dogodilo. Kanal je bio osiguran ljestvama, koje su bile žute boje, drvene, visine 5 gazišta, koliko se sjeća.

Na upit punom. tuženika odgovorio je da je na cijelom gradilištu bilo više ljestvi a njima su bile dovoljne jedne u tom trenutku.

Nakon što mu je od strane suda dana na uvid izjava koja prileži listu 180 spisa, odgovorio je da istu nije sačinio, potpisao ju je, zna da je ista sačinjena za potrebe nadzora. Nakon što je suočen sa dijelom iskaza iz izjave od 12. ožujka 2019. "se poskliznuo na kamen i izgubio ravnotežu i pao" kao i dijelom iz današnjeg iskaza gdje je naveo da mu je tužitelj rekao da je skočio u kanal, odgovorio je da je jedno od toga točno ali više ne zna šta je od toga točno, jedino što zna jest da tužitelj nije koristio ljestve za ulazak u kanal u tom trenutku.

Na upit punom. tuženika odgovorio je da su na navedenom gradilištu radili tjedan do dva prije ozljeđivanja tužitelja, kao i da su prije ozljeđivanja tužitelja obavljali poslove polaganja cijevi u kanal.

Na upit punom. tužitelja odgovorio je da je radio na istom mjestu i ulazio u isti kanal na kojem je radio i tužitelj, i da je to bilo tog istog dana, odnosno dana kada je tužitelj ozlijeđen. U svibnju 2019. je prestao raditi kod tuženika.

8.3. Iz iskaza tužitelja proizlazi da se sjeća da je to bilo 12. ožujka 2019., da je radio na gradilištu u Medulinu, radio je za tuženika na poslovima elektroinstalatera. Radno vrijeme bilo je od 7 sati, nakon dolaska na posao bila je raspodjela poslova, tj. određivani su radni zadaci od strane šefa, a to je bio Krešimir Vidaković. Krešimir mu je tog dana rekao da mora postaviti plastične nosače u kanal za PHD cijevi, onda razvući PHD cijevi po nosačima i razvući gromobransku traku. Ti poslovi koje je po nalogu šefa Krešimira taj dan trebao obaviti ulazili su u radne zadatke njegovog radnog mjesta elektroinstalatera. Da bi mogao obaviti naložene mu zadatke trebao je sići u kanal. Kanal je bio dubine 1 metra, širine 50-60 cm, nije bio ograđen, podloga je bila od crvene zemlje i kamena. Za spuštanje u kanal nisu mu bile dostupne ljestve pa je tražio sigurno mjesto da siđe u kanal. Prilikom silaska u kanal, na mjestu na kojem je silazio odronio se kamen i on je pao na lijevu ruku. Nije zapeo za ništa, već se radilo o odronu kamena prilikom spuštanja u rov. Vidio je da je slomio ruku i telefonski je nazvao šefa Krešimira koji je u to vrijeme bio negdje na gradilištu, raspoređivao ljude. Šef je odmah nazvao kombi da ga odveze u bolnicu. Taj pad

dogodio se negdje oko pola 8, 20 do 8 ujutro. Imao je svu zaštitnu opremu, i to prsluk, radne cipele i kacigu. Kanal je bio prekopan duž ceste, udaljenosti 10 metara od ceste, nije bila prekopana sama cesta. Što se tiče dužine kanala, ne zna točnu dužinu, al zna da je bio duži od 8 metara. U trenutku silaženja u kanal bio je sam, budući je Nikola Žugec već sišao u kanal i otišao duž istog, tako da nije bio u blizini njega u trenutku kad se spuštao u kanal. Prilikom ulaska u kanal se čučnuo, okrenuo se leđima prema kanalu, oslanjao se rukama o podlogu, spuštao lijevu nogu i prilikom tog spuštanja došlo je do odrona. Prilikom pada slomio je ruku na dva mjesta. Podloga je bila zemljano kamena i u to vrijeme je bilo rose na njoj ali nije bila mokra, vremenske prilike su bile takve da nije ništa padalo. Prilikom spuštanja u kanal nije imao ništa u ruci. Ne zna da li je na gradilište nakon njegovog ozljeđivanja došao inspektor zaštite na radu jer je završio u bolnici. Priznata mu je 100% ozljeda na radu. Operiran je u Osijeku, a nakon toga je išao godinu dana na vježbe. Od operacionog zahvata ostao mu je ožiljak.

Na upit punomoćnice tužitelja odgovorio je da je kod tuženika počeo raditi krajem 2018., te da je kao mjesto rada naznačeno Osijek i okolica. Prvi put je išao na teren u Pulu, Medulin. Kanal na kojem se dogodilo ozljeđivanje je iskopao netko treći a ne njegov poslodavac, time da je kanal iskopan bagerom pa nije bio definiran na način da su rubovi bili glatki i uređeni. Tog dana je prvi puta bio na tom kanalu i da bi obavio zadane mu poslove, morao je sići u kanal. Polaganje PHD cijevi koje je morao položiti u kanal nije bilo moguće izvesti bacanjem istih u kanal niti je on to u svom radnom vijeku vidio da se to tako radi. Uostalom prije polaganja PHD cijevi u kanalu je bilo potrebno učvrstiti nosače na koje su se onda polagale te cijevi. Sve PHD cijevi trebale su biti povezane. Ne zna da li je na lice mjesta došao inspektor zaštite na radu, on je bio u bolnici, zna da ga je netko nazvao telefonom ali ne zna tko je to bio, pitao ga je da li je on Aleksandar Crnogorac, rekao je da jest ali da ne može pričati o ničem. Nije prošao obuku zaštite na radu već mu je samo dan na potpis papir o zaštiti na radu. Nakon ozljeđivanja zaostao je određeni stupanj trajne invalidnosti na način da ne može zaokrenuti rukom, ne može nositi teže stvari, ne može udarati čekićem. Inače je dešnjak, i fizičke radove obavlja desnom rukom ali kad se umorio znao je obavljati i lijevom. Uostalom i kad je radio desnom rukom stvari je pridržavao lijevom rukom. Obzirom na ozljedu, danas više ne može obavljati poslove koje je ranije radio kao elektroinstalater. Trenutno je zaposlen kod novog poslodavca, formalno na radnom mjestu elektroinstalatera, a ustvari donosi papire i obavlja neke manje zahtjevne poslove.

Na upit punomoćnice tuženika u zamjeni odgovorio je da je kod novog poslodavca započeo 30. lipnja 2022. ali ne želi otkriti naziv istog. U Medulin je došao par dana prije ozljeđivanja, najprije je radio na recepciji, sanirao kablove, a nakon toga je prebačen na kanal. Radi se o istom gradilištu, odnosno i recepcija i kanal nalaze se na istom gradilištu. Recepcija je bila na samom ulazu gradilišta a kanal udaljen nekih kilometar od recepcije. Nosači koje je trebao postaviti u kanalu bili su van kanala time da ne zna gdje su bili PHD cijevi koje je trebalo utisnuti u nosače jer do tog dijela još nije ni došao. Naime, da bi mogao postaviti PHD cijevi najprije je trebao pripremiti teren postavljanjem nosača u kanalu. Nije ušao u kanal, već je pao prilikom ulaska u kanal. Nije koristio ljestve prilikom ulaska u kanal jer ih nije niti bilo. Nije vidio kako je Nikola Žugec ušao u kanal ali zna da ljestva za ulazak u kanal nije bilo. Nikola Žugec je ušao u kanal prije njega i bio udaljen nekih 20 do 25 metara u trenutku kada je on pao prilikom silaženja u kanal. Znao je da način na koji je silazio u kanal nije siguran ali čak i da se obratio šefu, on bi mu rekao da mora ući i nemoj da gazda čuje da se ne radi, da će dobiti otkaz. Nije se obratio šefu da mu da ljestve

za siguran ulazak u kanal, a uopće gdje bi ga i našao jer je to gradilište bilo veliko. Prilikom zadavanja radnih zadataka rano tog jutra Krešimir Vidaković nije bio na samom rovu, već su bili na portirnici/ recepciji koja je kilometar udaljena od rova i nije im podrobno opisao sam način rada odnosno sam ulazak u rov.

8.4. Uvidom u prijavu o ozljedi na radu koju je tuženik 25. ožujka 2019. podnio Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje, Zagreb, Regionalni ured Osijek, utvrđeno je da je radnik Aleksandar Crnogorac 12. ožujka 2019. ozlijeđen za vrijeme (8:00 - 8:59 sati) dok je obavljao redoviti posao za tvrtku tuženika, da se prilikom postavljanja kubuplast cijevi poskliznuo na kamen i pao u iskopan rov dubine cca 50 cm, da se prilikom pada dočekao na dlanove ruke pri čemu je iskrenuo zglob lijeve ruke. Nadalje je utvrđeno da procjenom rizika nije predviđeno korištenje osobnih zaštitnih sredstava, da su korištena osobna zaštitna sredstva, da je radnik osposobljen za rad na siguran način, da su primijenjena osnovna pravila zaštite na radu i da su primijenjena posebna pravila zaštite na radu.

8.5. Iz Zapisnika Državnog inspektorata, Klasa: UP/I-116-02/19-46/1, Urbroj: 524-10-03-03/4-19-3 od 14. ožujka 2019. o obavljenom inspekcijskom nadzoru utvrđeno je da je isti sačinjen u službenim prostorijama Ministarstva rada i mirovinskog sustava, Inspektorata rada, PU Rijeka, Ispostava Pula, u prisutnosti Krešimira Vidakovića, zamjenika voditelja građenja tuženika, koji je rekonstruirao događaj, a mjesto događaja je mijenjano, povodom ozljede na radu radnika Aleksandra Crnogorca, da je tužitelj zaposlen kod tuženika na određeno vrijeme na poslovima elektroinstalater, da je propisno osposobljen za rad na siguran način za poslove elektroinstalater za poslove na kojima se ozlijedio, da su poslovi elektroinstalatera poslovi s posebnim uvjetima rada. U odnosu na vrijeme, mjesto i radove koji su obavljani neposredno prije ozljeđivanja i način ozljeđivanja utvrđeno je da se ozljeda dogodila 12. ožujka 2019., oko 8 sati u redovno radno vrijeme, poslije 1 sat rada, da je bio utorak, u kampu Kažela u Medulinu na rekonstrukciji složene građevine kamp Kažela na elektroinstalaterskim poslovima „otvorena površina“, da je prije nastanka događaja tužitelj zajedno sa radnikom Nikolom Žugec, pored trase iskopanog kanala razvlačio kabuplast cijevi promjera 110 mm, dužine bunta 50 m i nakon pokušaja silaženja u kanal dubine cca 1 m i širine cca 80 cm, zapeo je na kamen na rubu kanala i pao u dubinu cca 1 m na lijevi ručni zglob pri čemu se ozlijedio, a u tom momentu nije koristio ljestve za silaženje. Nadalje je utvrđeno da radna oprema u radu nije korištena time da radnici koriste i osigurana su im potrebna zaštitna sredstva i oprema i poslodavac vodi uredne evidencije o dodjeli istih. Krešimir Vidaković, je izjavio da nema primjedbi na zapisnik te ga je vlastoručno potpisao.

8.6. Uvidom u upisnik zaduženja osobnim zaštitnim sredstvima utvrđeno je da je tužitelj od tuženika zadužio sljedeća zaštitna sredstva, opremu i uređaje: radno odijelo, industrijsku zaštitnu kacigu, zaštitne rukavice, cipele sa zaštitnom kapicom, zaštitne naočale, reflektirajući prsluk, jaknu zimsku, prsluk zimski, radno odijelo.

8.7. Uvidom u uvjerenje o osposobljenosti utvrđeno je ga je izdala tvrtka Zaštita-inspekt d.o.o. 6. kolovoza 2015. te da je tužitelj završio osposobljavanje po Programu osposobljavanja pučanstva za provedbu preventivnih mjera zaštite od požara, gašenja požara i spašavanja ljudi i imovine ugroženih požarom.

8.8. Uvidom u uvjerenje o osposobljenosti (stranica 86 spisa), utvrđeno je ga je izdala tvrtka Zaštita-inspekt d.o.o. 6. kolovoza 2015. te da je tužitelj osposobljen za stručan i siguran način rada na visini i vrijedi do nastupa okolnosti koje prema Zakonu o zaštiti na radu zahtijevaju ponovno – dodatno osposobljavanje.

8.9. Uvidom u izjavu tužitelja od 12. ožujka 2019. (stranica 180 spisa), koju je tužitelj vlastoručno potpisao, utvrđeno je da je tužitelj izjavio da se obavljajući redovan posao za tvrtku tuženika poskliznuo i pao prilikom postavljanja kabulast cijevi u iskopani rov dubine cca 50 cm na gradilištu kamp Kažela u Medulinu, da se to dogodilo negdje oko 8:00 sati i pritom je bio prisutan Nikola Žugec.

8.10. Uvidom u izjavu o nezgodi Aleksandra Crnogorca, koju je dao Nikola Žugec (stranica 181 spisa), utvrđeno je da je isti iskazao kako su 12. ožujka 2019. tužitelj i on radili na postavljanju kabuplast cijevi u iskopani rov, da se negdje oko 8 h tužitelj poskliznuo na kamen i izgubio ravnotežu i pao, da je pao na ruku i istu ozlijedio.

8.11. Iz spisa Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje proizlazi da je tužitelju ozljeda koja mu je nastala 12. ožujka 2019. priznata ozljedom na radu.

8.12. Cijeneći izvedene dokaze ovaj sud utvrđuje da je tužitelj 12. ožujka 2019. na gradilištu kampa Kažel u Medulinu raspoređen na obavljanje poslova polaganja kabuplast cijevi u iskopani rov, time da je tužitelj na tom gradilištu radio i prethodno spornom danu, ali ne na poslovima za koje je zadužen na dan ozljeđivanja, što proizlazi kako iz iskaza samog tužitelja, tako i iz iskaza svjedoka Krešimira Vidakovića, koji je bio poslovođa predmetnog gradilišta. Nadalje, ovaj sud utvrđuje da je spornog dana poslovođa zadao tužitelju i Nikoli Žugecu zadatak da u iskopani rov stave cijevi i trake za uzemljenje i da su oni počeli raditi po danom im zadatku. Iako je svjedok Krešimir Vidaković iznio da prilikom obavljanja tih zadataka nije bilo potrebe da tužitelj ulazi u rov, jer da se sve moglo obaviti izvan rova, odnosno spomenute cijevi samo baciti u rov, ovaj sud tom dijelu iskazu saslušanog svjedoka nije poklonio vjeru, jer tako ne proizlazi iskaza tužitelja i svjedoka Nikole Žugeca koji su naveli da je radi postavljanja cijevi trebalo ući u kanal, jer da to nije bilo moguće odraditi bacanjem istih u kanal.

8.12.1. Nadalje, cijeneći iskaz svjedoka Krešimira Vidakovića u dijelu u kojem je naveo da tužitelj nije trebao ulaziti u kanal, da ukoliko se ukazala potreba za ulazak u rov da se to moglo izvršiti bilo da se uskoči u rov ili da se koriste ljestve, time da su ljestve predstavljale siguran način ulaska u rov, kao i da su ljestve bile dostupne radnicima na gradilištu kod njegovog uredskog kontejnera udaljenog 15 metara od spornog rova, te da, ukoliko su radnicima ljestve trebale da su ih si sami trebali donijeti, ovaj sud utvrđuje da prilikom zadavanja radnih zadataka tužitelju, svjedok nije istome pojasnio da za siguran ulazak u kanal treba koristiti ljestve, budući svjedok nije niti smatrao da je za obavljanje danih zadataka potreban silazak u kanal. Nastavno proizlazi da su ljestve bile osigurane na samom gradilištu kampa Kažel, ali da nisu bile osigurane na konkretnom samom ulasku u kanal na kojem je radio tužitelj, a to pošto poslovođa nije niti spominjao da im trebaju ljestve, i ukoliko je tužitelju i Nikoli Žugecu dao radni zadatak, ne spominjući im pritom niti ljestve, tada sasvim sigurno te ljestve nisu niti bile dostupne tužitelju i Nikoli Žugecu na samom kanalu. Pri tome ovaj sud nije povjerovao iskazu svjedoka Nikole Žugeca u dijelu gdje je naveo da su mu ljestve bile dostupne i da je on prilikom ulaska u kanal

koristio ljestve, jer da su iste postojale, nesumnjivo bi ih tužitelj koristio radi silaska u kanal, a ne bi silazio na način na koji je opisao da je to pokušao učiniti. Nadalje, valja napomenuti da čak i da je tuženik osigurao radnicima ljestve za ulazak u sam kanal, tuženik je pri tome još trebao dokazati da je tužitelj prošao osposobljavanje za rad na siguran način s ljestvama (na koji način ispravno sići ljestvama u kanal, na koji način ih sigurno postaviti radi silaska u kanal) odnosno da je poslovođa u konkretnom slučaju, a obzirom na konfiguraciju tla (zemljano tlo izmiješano s kamenjem) i načinom na koji je kanal iskopan (bagerom bez definiranih rubova) poučio tužitelja na koji način postaviti ljestve da one budu sigurne za ulazak u kanal. Ništa od toga tuženik nije dokazao tijekom postupka.

8.12.2. Saslušani svjedoci Krešimir Vidaković i Nikola Žugec nisu vidjeli sam pad tužitelja u kanal, već svoj iskaz temelje na onom što im je navodno prenio sam tužitelj. Stoga je ovaj sud prihvatio iskaz tužitelja u dijelu u kojem je opisao kako se spuštao u kanal odnosno kako je došlo do njegova ozljeđivanja, a u svezi čega je iznio da je u situaciji kad je trebao ući u kanal tražio sigurno mjesto da siđe u kanal, da je prilikom ulaska u kanal čučnuo, okrenuo se leđima prema kanalu, oslanjao se rukama o podlogu, spuštao lijevu nogu i prilikom tog spuštanja došlo je do odrona i njegova pada, kao i da prilikom spuštanja nije imao ništa u ruci. Dakle, na opisani način tužitelj je postupao oprezno, odnosno onako kako bi postupao svaki prosječni čovjek. Kako je pak tužitelj na tom gradilištu radio tek prvi dan, a do ozljede je došlo oko 8 sati, to evidentno nije mogao steći saznanja o stanju samog gradilišta i sigurnosti odnosno stabilnosti podloge na kojoj radi i na koju staje. Tim više što u trenutku njegova silaska u kanal, uz njega nije bio prisutan poslovođa, pa tužitelj, iako je bio svjestan da način na koji je silazio u kanal nije siguran, on je tako postupio jer je znao da čak i da se obratio šefu, on bi mu rekao da mora ući i nemoj da gazda čuje da se ne radi, da će dobiti otkaz, a nije se obratio šefu da mu da ljestve za siguran ulazak u kanal, jer se isti nalazio negdje na gradilištu. Ne može se očekivati od tužitelja da snosi dio odgovornosti, time što nije odbio izvršiti rad koji je po nalogu svog poslodavca obavljao iako je taj nalog bio takav da nije uključivao sve sigurnosne uvjete. Nije opravdano očekivati, u danim okolnostima brige za očuvanje svog radnog mjesta, da radnik odbije izvršenje radnog zadatka za izvršenje kojega mu poslodavac nije osigurao sigurne uvjete rada. Zato time što je tužitelj obavljao svoj posao unatoč nesigurnih okolnosti, ne može snositi odgovornost za nastalu štetu, pa ni samo djelomično.

8.13. Jednako tako tuženik, iako tvrdi da tužitelj priliko ozljeđivanja nije koristio svu zaštitnu opremu, nije dokazao o kojoj se zaštitnoj opremi radi, budući je svjedok Krešimir Vidaković iznio da je tužitelj nosio zaštitna sredstva što proizlazi i iz iskaza tužitelja.

9. Odgovornost tuženika kao poslodavca temelji se na odredbi članka 111. stavka 1. Zakona o radu („Narodne novine“, broj: 93/14., 127/17., 98/19. – dalje u tekstu: ZR) kojim je propisano da je poslodavac dužan radniku naknaditi štetu koju radnik pretrpi na radu ili u svezi s radom po općim propisima obveznog prava.

10. Odredbom članka 25. stavka 1. Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“ broj: 71/14., 118/14., 154/14., 94/18. i 96/18. – dalje u tekstu: ZZR) propisano je da ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra se da potječe od rada i poslodavac za nju odgovora po načelu

objektivne odgovornosti. Sukladno odredbi stavka 2. istog članka poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći unatoč provedenoj zaštiti na radu. Drugim riječima, poslodavac odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu prema načelu objektivne odgovornosti (uzročnosti). Jedini način da se tuženik oslobodi odgovornosti u ovom slučaju jest ukoliko dokaže da je šteta nastala uslijed nepredvidivih i izvanrednih okolnosti, odnosno više sile, odnosno uslijed namjere ili krajnje nepažnje radnika ili treće osobe, na koje djelovanje poslodavac unatoč njegovoj dužnoj pažnji nije mogao utjecati.

11. Odredbom članka 1067. stavka 3. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18. – dalje u tekstu: ZOO) propisano je da se vlasnik oslobađa odgovornosti djelomično ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete.

11.1. Ovdje je za napomenuti da budući je članak 25. ZZR-a poseban (specijalan) propis, pravo poslodavca na oslobađanje od objektivne odgovornosti u konkretnom slučaju mora se prvenstveno prosuđivati kroz primjenu tog propisa, a tek podredno, primjenjivati će se odredbe članka 1067. ZOO-a kao opći propis.

12. Tuženik tvrdi da ne može odgovarati za štetu tužitelju, budući je tužitelj isključivo odgovoran za pad jer da nije koristio ljestve, čime tuženik ukazuje da je šteta nastala uslijed namjere ili krajnje nepažnje tužitelja.

12.1. ZR, kao ni ZOO ne daju definiciju krajnje, grube nepažnje. Krajnja nepažnja (ili gruba nemarnost) predstavlja postupanje štetnika koji u svom ponašanju ne upotrijebi ni onu pažnju koju bi upotrijebio svaki prosječni čovjek. Krajnja nepažnja radnika se mora dokazati i teret dokaza je na poslodavcu

13. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je kad je trebao ući u kanal tražio je sigurno mjesto da siđe u kanal, da je prilikom ulaska u kanal čučnuo, okrenuo se leđima prema kanalu, oslanjao se rukama o podlogu, spuštao lijevu nogu i prilikom tog spuštanja došlo je do odrona i njegova pada, kao i da prilikom spuštanja nije imao ništa u ruci. Temeljem ovog iskaza tužitelja ovaj sud utvrđuje da je tužitelj prilikom silaska u kanal postupao na način kako bi postupao svaki prosječan savjestan čovjek, dakle da u danim okolnostima (iskopan kanal s neravnim rubovima, podloga zemljana pomiješana kamenjem) pronađe sigurno mjesto za ulazak, da se drži za podlogu prilikom silaska, da ništa nema u rukama. Sud je prihvatio iskaz tužitelja u dijelu u kojem je iskazao na koji način je postupao prilikom silaska u kanal, i nije prihvatio iskaz svjedoka Nikole Žugeca da bi tužitelj skočio u kanal, jer se radi o dubini kanala od 1 m, i teško je povjerovati da bi tužitelj u dobi od 46 godina išao skakati u kanal te dubine, riskirajući svoj život i zdravlje. Stoga u konkretnom slučaju ne proizlazi da bi tužitelj postupao s namjerom ili krajnjom nepažnjom odnosno da bi svojim ponašanjem doprinio nastanku štetnog događaja i nastajanju štete. Do štetnog događaja došlo je isključivo uslijed propusta u organizaciji rada za koju je zadužen tuženik, a koja se očituje u tome što tužitelj nije bilo upućen od strane poslovođe o tome kako na siguran način izvesti zadatke dane mu u rad, odnosno da da tuženik nije osigurao tužitelju sigurno sredstvo rada.

14. Imajući na umu da tuženik u ovom postupku odgovara temeljem načela uzročnosti te da, tuženik na kojem je teret dokazivanja, tijekom postupka nije dokazao u čemu bi se sastojao propust tužitelja u obavljanju konkretne radne operacije odnosno nije dokazao da postoje razlozi za isključenje odgovornosti poslodavca, odnosno doprinosa tužitelja nastanku štete, to tužena odgovora tužitelju za nastalu štetu.

15. Radi utvrđenja visine neimovinske i imovinske štete izveden je dokaz medicinskim vještačenjem po sudskom vještaku Mladenu Ugljareviću, koji je u nalazu i mišljenju od 28. veljače 2025. iznio da je osobno i u nazočnosti specijaliste ortopedije pregledao tužitelja, odnosno prilikom usmenog iznošenja nalaza i mišljenja iznio da je pregled pacijenta obavio uz nazočnog kolege specijalista ortopeda, zbog njegovog većeg iskustva prije svega u procijeni istinitosti odgovora na dijagnostičke pretrage i liječničke upite, da kolega ortoped nije vidio liječnički karton tužitelja od liječnika opće prakse, da je nalaz i miljenje sačinio sam, ali da je prilikom pregleda tužitelja imao asistenciju liječnika specijalista ortopedije, koji mu je pomogao u procijeni postotka smanjenja životnih aktivnosti, dok je sve ostale vidove šteta ocijenio sam, time da bi neovisno o asistenciji specijalista ortopedije i sam smanjenje životne aktivnosti ocijenio u iznosu od 15%. Kolega ortoped da mu je potvrdio taj dio nalaza o smanjenju životne aktivnosti i otklonio sumnju da bi se eventualno radilo o hinjenju od strane tužitelja.

15.1. Tuženik je iznio primjedbu na iskaz vještaka u cijelosti, jer prije svega vještak nije sam proveo medicinsko vještačenje.

15.2. U smislu odredaba članka 250. do 263. ZPP izvođenje dokaza vještačenjem podrazumijeva određivanje vještaka odgovarajuće struke, a u slučaju da je riječ o naknadi štete gdje se radi o točno određenim ozljedama i posljedicama potrebno je odrediti medicinsko vještačenje uz sudjelovanje vještaka odgovarajuće specijalizacije u odnosu na nastale štetne posljedice ili u konkretnom slučaju u skladu sa zdravstvenim problemima i bolešću tužitelja. U ovoj pravnoj stvari potpuno je nesporno da je tužitelj pretrpio ozljedu prijelom te je slijedom toga ortoped odgovarajuće struke i specijalizacije. Jednako tako određeni vještak treba sam ocijeniti nastale štetne posljedice ili u konkretnom slučaju u skladu sa zdravstvenim problemima i bolešću tužitelja, a ne tu ocjenu povjeriti nekom drugom vještaku.

15.3. Kako je vještak Mladen Ugljarević priznao da mu je prilikom pregleda tužitelja odnosno kod izrade nalaza i mišljenja, asistirao i pomagao specijalist ortoped, te obzirom na činjenicu da je tuženik prigovarao nalazu i mišljenju jer da vještak nije sam proveo medicinsko vještačenje, ovaj sud je ocijenio da u konkretnom predmetu ne može prihvatiti nalaz i mišljenje sudskog vještaka Mladena Ugljarevića, pa je u svrhu pravilnog utvrđenja činjeničnog stanja provedeno novo vještačenje po vještaku specijalistu ortopedu Vjekoslavu Wertheimeru.

16. Iz nalaz i mišljenja sudskog vještaka Vjekoslava Wertheimera od 8. travnja 2026. proizlazi da je prilikom kliničkog pregleda pacijenta Aleksandra Crnogorca utvrdilo da je vidljiv uredno srastao postoperativni ožiljak na volarnoj (unutrašnjoj) strani lijeve podlaktice duljine oko 10 cm. Dorzalna fleksija (podizanje šake prema ručnom zglobu) zaostaje 15 stupnjeva, palmarna fleksija (spuštanje šake u odnosu na ručni zglob) izvodljiva samo prvih 20 stupnjeva, radijalna i ulnarna abdukcija

(odmicanje ručnog zgloba prema i od ravnine tijela) na 50% fiziološkog opsega. Pronacija (okretanje dlana prema gore) na pola fiziološkog opsega. Atrofija mišića tenara lijeve šake, parestezije 1., 2. i 3. prsta lijeve šake. Oslabljena gruba motorna snaga. Tu ozljedu je kvalificirao kao tešku tjelesnu ozljedu. Nadalje je naveo da kod pacijenta Aleksandra Crnogorca postoji umanjenja životne i radne sposobnosti od 20%. Bolovi jakog intenziteta trajali su ukupno 5 dana, srednjeg intenziteta 21 dan, a bolovi blagog intenziteta ukupno još 90 dana, a ostali udio bolova ostaje doživotno i ubrojani su u postotak umanjenja radne i životne sposobnosti. Primarni strah jakog intenziteta trajao je vrlo kratko za vrijeme nezgode i neposredno nakon nje. Sekundarni strah srednjeg intenziteta trajao je 7 dana, a strah blagog intenziteta trajao je 30 dana. Ovakav strah nije ostavio trajne posljedice. Potrebu za tuđom njegom i pomoći: Tijekom nošenja imobilizacije na lijevoj podlaktici u trajanju od 2 sata, nestručne pomoći. Postoji minimalna naruženost u području lijevog ručnog zgloba uvjetovana poslijeoperacijskim ožiljkom i deformitetom istog vidljiva trećim osobama u ponekim situacijama.

16.1. Saslušan na ročištu 23. rujna 2026. vještak Vjekoslav Wertheimer je iznio da ostaje kod nalaza i mišljenja danog 3. travnja 2026.

Na upit suda odgovorio je da umanjenje životne i radne sposobnosti u izraženom postotku od 20% se očituje smanjenom snagom lijevog ručnog zgloba i šake, gubitkom funkcionalnog statusa zgloba u usporedbi sa zdravom osobom, te tegobama u smislu bolova, ukočenosti, koje će tužitelj osjećati do kraja svog života, uz moguće dodatno pogoršanje lokalnog nalaza. Tuđa njega i pomoć odnosila se na vrijeme koje je tužitelj nosio imobilizaciju na lijevoj podlaktici propisanoj od strane operatera radi čega nije mogao samostalno obavljati dnevne i životne aktivnosti poput kuhanja, obavljanja higijene, odlazaka u trgovinu, nabavku tj. za to vrijeme bila mu je potrebna pomoć druge osobe, ukupnog trajanja od 24 dana. Liječenje je završeno 15. siječnja 2020. kada je i zadnji kontrolni pregled spe. kirurga - traumatologa. Što se tiče naruženosti radi se o blagoj naruženosti, ponekad vidljivoj trećima, npr. kod nošenja majice kratkih rukava ili košulje, uz jasno vidljivu deformaciju lijevog ručnog zgloba, kad stavi ruku do ruke, vidljivo je da zglobovi nisu simetrični.

Punom. tuženika je stavio primjedbu na iskaz vještaka na visinu smanjenja životne i radne aktivnosti u iznosu od 20% koju drži da je previsoko ocijenjena, a što bi proizlazilo i iz mišljenja ranijeg vještaka koje je raniji vještak sačinio uz asistenciju također liječnika spec. ortopedije

Na primjedbu tuženika sudski vještak je iznio da ocjena umanjenja životnih i radnih aktivnosti za tužitelja, temeljena je na radu sa pacijentima sa ovakvim tipom ozljeda s kojima radi već 15 godina i to s pacijentima u dječjoj i odrasloj dobi što u specijalističkoj ambulanti što u OHP. U radu s tim pacijentima sudjelovao je od trenutka ozljeđivanja pa do završetka liječenja. Ovdje je u pitanju teška ozljeda udaljenog dijela palčane i lakatne kosti više ivernog tipa operativno liječena, te samim time ne može se na nju paušalno gledati kao kod drugih prijeloma u području lijevog ručnog zgloba.

16.2. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje sudskog vještaka Vjekoslava Wertheimera, budući je isti sačinjen objektivno, jasno, logično te sukladno pravilima struke i temeljem postojeće medicinske dokumentacije. Utvrđenja iz mišljenja vještaka nisu dovedena u pitanje navodima tuženika te je stoga visina naknade štete utvrđena sukladno nalazu i mišljenju sudskog vještaka. Pri tom je ovaj sud kod

određivanja visine pravične novčane naknade neimovinske štete imao u vidu i Orijentacijske kriterije Vrhovnog suda Republike Hrvatske, naime na sjednici Građanskog odjela VSRH donesena je odluka o promjeni Orijentacijskih kriterija na način da se prihvaćeni iznosi naznačeni u novčanim jedinicama (kune) po svim osnovama podignu u odnosu na 2002. godinu za 50%, a koja izmjena Orijentacijskih kriterija primjenjuje se na sve parnične postupke za naknadu neimovinske štete u svim stupnjevima suđenja tj. od dana prihvaćanja na sjednici Građanskog odjela VSRH (15. lipnja 2020.). Pri tome ovaj sud napominje da orijentacijski kriteriji ne predstavljaju matematičku formulu koja pukim automatizmom služi za izračunavanje pravične novčane naknade, već u primjeni istih valja imati na umu sve okolnosti slučaja, pri čemu trajanje i jačina fizičkih i duševnih bolova i straha imaju tek značaj osobito važnih, ali ne i jedinih okolnosti koje sud mora imati na umu pri određivanju iznosa pravične novčane naknade.

16.3. Prema odredbi članka 1100. stavka 1. ZOO-a u slučaju povrede osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Stavkom 2. istog članka određeno je da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih duševnih boli i straha, cilju kojem služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

16.4. Utvrđena težina povreda i okolnosti slučaja, po ocjeni ovog suda, opravdavaju dosuđivanje pravične novčane naknade za neimovinsku štetu te je stoga sud raspravljao i utvrđivao činjenice koje je tužitelj naveo odnosno fizičke boli, strah i duševne boli zbog smanjenja životnih aktivnosti, odnosno naruženost budući su isti, u smislu članka 1100. stavka 2. ZOO-a, kriteriji odnosno, kvalifikatorne okolnosti koje utječu na visinu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu.

16.5. Uzevši u obzir intenzitet fizičkih bolova, njihovo trajanje i jačinu (jakog intenziteta 5 dana, srednjeg intenziteta 21 dan, blagog intenziteta 90 dana), kao i činjenicu da je tužitelj tijekom liječenja trpio nelagodnosti u vidu hospitalizacije u vremenu od 18. ožujka 2019. do 25. ožujka 2019., nelagode tijekom liječenja: operacijski zahvat 21. ožujka 2019., da je od 25. ožujka 2019. do 18. travnja 2019. nosio imobilizaciju, višekratne kontrole traumatologa, fizikalne terapije, ovaj sud ocjenjuje da isti opravdavaju pravičnu novčanu naknadu u iznosu 3.000,00 eura.

16.6. Uzevši u obzir intenzitet straha (primarni i sekundarni), njegovo trajanje i jačinu, kao i okolnost da je tužitelj u trenutku ozljeđivanja pretrpio strah jakog intenziteta koji je trajao vrlo kratko za vrijeme nezgode i neposredno nakon nje, sekundarni strah srednjeg intenziteta 7 dana, blagog intenziteta 30 dana, koji strah nije ostavio trajne posljedice, ovaj sud ocjenjuje da isti opravdava pravičnu novčanu naknadu u iznosu 900,00 eura.

16.7. Štetni događaj je rezultirao trajnim umanjenjem životne aktivnosti tužitelja za 20%, tužitelj je ozlijeđen u dobi od 46 godina, ozljeda se odnosi na višeiverni prijelom udaljenog dijela palčane i lakatne kosti lijevo, da je tužitelj po struci elektrotehničar, da se umanjenje životne i radne sposobnosti u izraženom postotku od 20% očituje smanjenom snagom lijevog ručnog zgloba i šake, gubitkom funkcionalnog statusa zgloba u usporedbi sa zdravom osobom, te tegobama u smislu bolova, ukočenosti,

koje će tužitelj osjećati do kraja svog života, uz moguće dodatno pogoršanje lokalnog nalaza, pa ovaj sud ocjenjuje da mu na ime duševnih bolova zbog smanjenja životne aktivnosti pripada pravična novčana naknada u iznosu 3.500,00 eura.

16.8. Štetni događaj je uzrokovao minimalnu naruženost u području lijevog ručnog zgloba uvjetovana poslijeoperacijskim ožiljkom i deformitetom istog vidljiva trećim osobama u ponekim situacijama, npr. kod nošenja majice kratkih rukava ili košulje, uz jasno vidljivu deformaciju lijevog ručnog zgloba, kad stavi ruku do ruke, vidljivo je da zglobovi nisu simetrični. Jednako tako i sud je neposrednim uvidom utvrdio da se ožiljak nalazi na lijevoj ruci tužitelja iznad lijeve tetive dužine 10-ak centimetara, time da ožiljak nije lako uočljiv, već je potrebno zagledati se u samo mjesto, pa je ovaj sud ocijenio da mu na ime naruženosti pripada pravična novčana naknada u iznosu 500,00 eura.

16.9. Slijedom navedenog prema iznesenim kriterijima sud je utvrdio osnovanim zahtjev tužitelj za isplatu neimovinske štete u ukupnom iznosu 7.900,00 eura, dok je u preostalom dijelu zahtjev tužitelja za iznos 950,00 eura kao neosnovan valjalo odbiti.

17. Temeljem odredbe članka 1103. ZOO-a obveza pravične novčane naknade neimovinske štete dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je liječenje završeno 15. siječnja 2020., tužba je podnesena 29. srpnja 2020. Kako je tužitelj potraživao kamatu na neimovinsku štetu počev od podnošenja tužbe 29. srpnja 2020. to joj je od tog datuma dosuđena zakonska zatezna kamata na iznos neimovinske štete samo na iznos od 4.884,20 eura, koji je prvotno utužio u tužbi. Međutim, u odnosu na povišeni tužbeni zahtjev za naknadu neimovinske štete, pravo na traženje i dosudu zakonskih zateznih kamata ostvaruje se u odnosu na povišeni/preinačeni tužbeni zahtjev samo od dana kada je taj povišeni/preinačeni tužbeni zahtjev postavljen, dakle kako je podneskom od 8. svibnja 2026. tužitelj povisio, odnosno konačno postavio tužbeni zahtjev na ime neimovinske štete na 8.850,00 eur, a s kojim je uspio u konačnici u iznosu od 7.900,00 eura, to na povišeni iznos tužbenog zahtjeva, a s kojim je u iznosu od 3.015,80 eura (razlika između 7.900,00 i 4.884,20) tužitelj uspio, zakonska zatezna kamata tužitelju pripada počev od 8. svibnja 2026. kada je povišeni/preinačeni tužbeni zahtjev postavljen, dok je s ostatkom zahtjeva na ime zakonske zatezne kamate odbijen.

18. Odlučujući o osnovanosti zahtjeva tužitelja za naknadom tuđe pomoći i njege ovaj sud iz nalaza i mišljenja vještaka utvrđuje da je tužitelju bila potrebna tuđa njega i pomoć tijekom nošenja imobilizacije na lijevoj podlaktici u trajanju od 2 sata, nestručne moći, da se tuđa njega i pomoć odnosila na vrijeme koje je tužitelj nosio imobilizaciju na lijevoj podlaktici propisanoj od strane operatera radi čega nije mogao samostalno obavljati dnevne i životne aktivnosti poput kuhanja, obavljanja higijene, odlazaka u trgovinu, nabavku tj. za to vrijeme bila mu je potrebna pomoć druge osobe, ukupnog trajanja od 24 dana. Također iz iskaza tužitelja proizlazi da mu je bila potrebna tuđa pomoć i njega, nije si mogao narezati, nije se mogao otuširati, odnosno nije mogao raditi ništa za što su potrebne obje ruke. Tu pomoć i njegu dobivao je od supruge i to je trajalo od 7 do 8 mjeseci.

18.1. Dakle, tužitelju je prema nalazu i mišljenju sudskog vještaka bila potrebna tuđa nestručna pomoć i njega u ukupnom opsegu od 48 sati i to za obavljanje higijene, kuhanja, odlazaka u trgovinu, nabavku. Obzirom na opseg utvrđene potrebe za tuđom pomoći i njegom sud je utvrdio da tužitelju pripada pravo na imovinsku štetu sve sukladno odredbi članka 1095. stavka 1. ZOO-a kojom je propisano tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je naknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi. Ovaj sud je uzeo cijenu sata tuđe pomoći i njege u visini od 5,00 eura/sat, koji iznos je uobičajen i primjeren za pružanje tuđe nestručne pomoći i njege, pri čemu tužitelj nije dokazao da je imao trošak s tog naslova u većem iznosu. Stoga je tužitelju na ime tuđe njege i pomoći dosuđen ukupan iznos od 240,00 eura, dok je s ostatkom zahtjeva na ime isplate neimovinske štete (za iznos od 310,00 eura) tužitelja valjalo odbiti i odlučiti kao u točki III. izreke presude.

18.2. Kamata na dosuđeni iznos imovinske štete (tuđa pomoć i njega) teče od presuđenja do isplate, jer je u tom trenutku visina te štete izražena sukladno odredbi članka 1086. ZOO-a, slijedom čega je tužitelju na dosuđeni iznos imovinske štete priznata kamata koja teče od 30. listopada 2026., dok je s ostatkom zahtjeva na ime zakonske zatezne kamate odbijen.

19. Visina stope zatezne kamate za razdoblje do 31. prosinca 2022. određena je sukladno odredbi članka 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 78/15.), od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. sukladno odredbi članka 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 114/22.) i Uredbe o izmjeni zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 156/22.), a od 30. prosinca 2023. do isplate stopa kamate je dosuđena u skladu sa Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 155/23.).

20. Odluka o parničnim troškovima donesena je sukladno odredbi članka 154. stavka 2. ZPP-a, odnosno razmjerno uspjehu pojedine stranke u parnici. Tužbeni zahtjev tužitelja, obzirom na konačno postavljeni zahtjev u ukupnom iznosu 9.400,00 eura, usvojen je u visini od 8.140,00 eura (7.900,00 + 240,00), a odbijen u visini od 1.260,00 eura, pa je u pogledu visine tužbenog zahtjeva tužitelj uspio sa 86,60%, a u pogledu osnove sa 100%. Tužena je u pogledu visine uspjela sa 13,40%, a u pogledu osnove 0%. Primjenjujući metodologiju iz članka 154. stavka 2. ZPP-a, a uzimajući u obzir omjer uspjeha u pogledu osnove i visine tužbenog zahtjeva (86,60+100=186,60:2=93,30%; 13,40:2=6,70%), tužitelj ima pravo na naknadu troška u omjeru od 86,60% (93,30-6,70). Visina parničnih troškova tužitelja određena je u skladu sa odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika "(Narodne novine" broj: 138/23. - dalje u tekstu: Tarifa), budući je tužitelj zastupan po odvjetniku. Tužitelju je priznat trošak zastupanja po punomoćniku, i to za:

- sastav tužbe u iznosu 200,00 eura (Tbr. 7. točka 1. Tarife)
- zastupanje na ročištu 3. veljače 2022. u iznosu 200,00 eura (Tbr. 9. točka 1. Tarife),
- sastav podneska od 16. veljače 2022. u iznosu 200,00 eura (Tbr. 8. točka 1. Tarife),
- zastupanje na ročištu 22. rujna 2022. u iznosu 200,00 eura (Tbr. 9. točka 1. Tarife),

- zastupanje na ročištu 3. studenoga 2022. u iznosu 200,00 eura (Tbr. 9. točka 1. Tarife),
- sastav podneska od 20. prosinca 2022. u iznosu 200,00 eura (Tbr. 8. točka 1. Tarife),
- zastupanje na ročištu 12. rujna 2023. u iznosu 50,00 eura (Tbr. 9. točka 5. Tarife),
- zastupanje na ročištu 19. listopada 2023. u iznosu 200,00 eura (Tbr. 9. točka 1. Tarife),
- zastupanje na ročištu 22. rujna 2025. u iznosu 200,00 eura (Tbr. 9. točka 1. Tarife),
- sastav podneska od 8. svibnja 2025. u iznosu 200,00 eura (Tbr. 8. točka 1. Tarife),
- zastupanje na ročištu 23. rujna 2026. u iznosu 200,00 eura (Tbr. 9. točka 1. Tarife),
- zastupanje na ročištu za objavu u iznosu 100,00 eura (Tbr. 9. Točka 3. Tarife),

ukupno 2.150,00 eura, od čega 86,60% s koliko je tužitelj uspio u postupku iznosi 1.861,90 eura. Tužitelju je priznat i trošak plaćenog predujma za vještačenja u ukupnom iznosu 799,00 eura, koji iznos je tužitelju priznat u omjeru od 100%. Dakle, tužitelju je priznat trošak u ukupnom iznosu 2.660,90 eura, na koji iznos mu je dosuđena pripadajuća zakonska zatezna kamata sukladno odredbi članka 151. stavka 3. ZPP-a od dana presuđenja pa do isplate.

20.1. Nije osnovan zahtjev tužitelja koji se odnosi na sastav odštetnog zahtjeva, budući isti nije bio potreban za vođenje ovoga postupka. Nije mu priznat trošak sastava podneska od 20. ožujka 2025., niti od 14. srpnja 2025., budući isti u konačnici nisu bili potrebni za vođenje ovoga postupka.

21. Obzirom na iznijeto presuđeno je kao u izreci presude.

U Osijeku 30. listopada 2026.

Sutkinja: Ljiljana Jakša

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude koji se stranci koja je pristupila na ročište za objavu presude uručuje i time se dostava smatra izvršenom (članak 335. stavak 8. ZPP).

Za stranku koja nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište za objavu presude (članak 335 stavak 9. ZPP). Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

U slučaju iz članka 335. stavka 9. ZPP sud će istaknuti presudu na internetskoj stranici e-oglasna ploča sudova gdje presuda mora biti istaknuta 8 dana, računajući od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP o dostavi pismena te joj rok za izjavljivanje žalbe teče od dana dostave presude (članak 335. stavak 11. ZPP).

O žalbi odlučuje županijski sud.

Dostavljeno:

1. Hana Lukić Hob, odvjetnica u Vinkovcima
2. Domagoj Pejić, odvjetnik u Osijeku

Broj zapisa: **9-3088f-69cf4**

Kontrolni broj: **0d7f3-9bbb0-f2941**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.